

Beelden in Limburgse plas

Hij heeft niets met water of duiken en snorkelen. Wel is Henk Dronkers door verhalen en foto's (van Truus en Jan Vossen) geïnteresseerd geraakt voor die wondere onderwaterwereld. En de idee om beelden in de Boschmolenplas te plaatsen vond hij fantastisch. Hij had wel een stuk of wat beelden voor die plas ten westen van het dorp Heel (gemeente Maasgouw).

FOTO'S MARION HAARSMA
ONDERWATERFILM.NL

Henk Dronkers, geboren in 1931 in Rotterdam, woont en werkt in Grathem. Beeldend kunstenaar met een eigen stijl en aanpak van onderwerpen en ook dat een late roeping. 'Dat ik pas rond mijn vijftigste jaar kunstenaar ben geworden heeft alles te maken met hoe mijn leven tot dan toe is verlopen. Ik ben altijd wel geïnteresseerd geweest in kunst, zonder ook de drang te voelen om kunstenaar te worden.'

AVONTUURLIJK Kortom het is gegaan zoals het door de omstandigheden is gegaan. 'Ik

ging naar kantoor en werd uiteindelijk handelaar in granen en grondstoffen voor de veevoederindustrie. Dit was een spannend leven en ik denk er met plezier aan terug. Want voor mij moet het leven spannend en avontuurlijk zijn en wat is nu avontuurlijker dan rond je vijftigste iets heel anders te beginnen en kunstenaar te worden. Voor ik zover was heeft wel een paar jaar geduurd.'

Dronkers volgde een opleiding aan De Nieuwe Academie te Utrecht (1981-1985) en zijn werk is inmiddels aangekocht door de gemeente Waddinxveen en door verschillende instellingen, bedrijven en privé-verzamelaars. Hij heeft in de loop der jaren een veelzijdig oeuvre opgebouwd. Zijn werk: tekeningen en schilderijen in gemengde technieken (materie-schilderijen), keramische beelden en objecten, dikwijls in combinatie met andere materialen.

ANDERE CULTUUR Zijn keramische beelden hebben iets weg van godenbeelden uit een andere cultuur. Soms met verrassende kleuraccenten. Opgebouwd uit een dikke scherf gebakken klei. Zijn inspiratie? 'Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in kunst in het algemeen, in filosofie, religie, oude culturen, archeologie en uitingen van Afrikaanse en Ocea-

nische culturen. Denk daarbij aan Afrikaanse voorouderbeelden, bij de Papoea's eveneens voorouderbeelden maar ook geesten en totemdieren. Vanuit die brede interesse kom ik tot mijn tekeningen, schilderijen en beelden.'

Ze zijn te zien in onder meer de tuin in Grathem. Hij noemt dat liever een klein landschapselement. 'Een tuin is ontworpen en aangelegd met een glad geschoren grasveld. Toen ik nog in Gouda woonde en werkte zocht ik een stukje natuur om daar mijn eigen wereld te scheppen. Dit vond ik via een bevriende Limburgse kunstenaar in Grathem. Het is intussen al weer 19 jaar dat ik daar bezig ben met een soort work in progress. Het verandert steeds en moet ook onderhouden worden. Dat

Boschmolenplas ingang

laatste wordt voor mij steeds moeilijker door versleten rugwervels. Vandaar dat het steeds meer verwildert.'

GRINDGAT En er staan dus ook beelden onderwater van Dronkers. Drie stuks. In de De Boschmolenplas, net als de overige Maasplassen een voormalig grindgat. Het hele jaar door kan er worden gedoken en de plas geniet bekendheid tot ver over de Belgische en Duitse grens. De plas, met een diameter van ruim 1 km, wordt gevoed met grondwater, dat op een natuurlijke wijze is gefilterd. Door het bijzonder heldere water is een zicht van 12 meter niet ongewoon. Ondanks de uitstekende waterkwaliteit is de Boschmolenplas niet het toneel van een zeer rijke onderwaterflora- en fauna.

Snoekbaars

Het idee om beelden in de Boschmolenplas te plaatsen kwam van Jan Vossen. 'Truus Augustinus en Jan Vossen hebben een aantal mooie foto's voor mij gemaakt die ik aan een aantal kunstenaars in Roermond heb laten zien. Zij waren wild enthousiast over het idee om beelden onder water tentoon te stellen. Ik heb nog wel een stuk of wat beelden voor Jan. Ik laat het graag aan de duikers over om ze te plaatsen.'

BETEKENIS De beelden die er al staan zijn gemakkelijk te vinden. Gewoon doorzwemmen op 7 meter werd er verteld. En dat ze op 6 meter werden gevonden? De duikcomputer wil nog wel eens vaker wat afwijken. Als a-cultureel totaal geen verstand van kunst, maar toch helemaal onder de indruk van de drie

Mosselen

beelden. De ene was een vrouw zonder hoofd, de andere een leeg hoofd, het was hol, dat doet je toch wel denken...De derde en laatste was juist een prachtig masker, een echte mannekop, duidelijk!

De fantasie sloeg op hol. Een vrouwenfiguur met borsten en zonder hoofd, dat moet toch wel een betekenis hebben? Lang geleden eens op Malta een beeldje gekocht, van een vrouwenfiguur zonder hoofd. Het moet een oud vruchtbaarheidssymbool voorstellen. Wie heeft er nu een hoofd nodig, als je alleen maar goed bent om te baren?!?

SYMBOLEN Henk Dronkers heeft, zo vertelde hij, ook wat met die symbolen. 'Ik ben destijds begonnen met het maken van een zonnekring. Daarna kwamen er vruchtbaarheidssidolen, het hoofd slechts gesuggereerd en vaag aangegeven, oude goden en godinnen, voorouderbeelden rond een grafheuvel, golems half verstopt tussen de bomen, igloachtige vormen van hooi en gras, veldgeesten en een toren der stilte van de Parsis.'

Het zijn symbolen en metaforen gemaakt van natuurlijke materialen als takken, hooi, ijzer, keramiek (klei) en aarde. 'Geplaatst in de na-

Slanke Kaspische aasgarnaal

Tweeogige bloedzuiger (*Helobdella stagnalis*)

Slakje met eieren

tuur, half verscholen op plekken waar ze als vanzelfsprekend moeten staan.' Ook in de tuin van Truus Vossen beelden van Dronkers. In het hoge gras en bijna niet te vinden, maar ze werden daardoor nog mysterieuzer. Ieder nieuw kunstwerk was weer anders en daardoor een nieuwe ontdekking.

De ijzeren man

Duiker bij een kapotte en nauwelijks begroeide reefball

KARPERS Het bezoek aan de onderwaterbeelden was de derde en laatste duik van dat weekeinde in de Limburgse Boschmolenplas. Met de zoomlens. De poging om daarna nog de plek te zoeken waar karpers moesten zitten mislukte. Wel veel zweefvuil. Twee duikers hadden, zo werd op de kant verteld, kort daarvoor die karpers wel gezien. Desondanks: bij een overpeinzing op een saaie winteravond als het al vroeg donker wordt, springt de plas er direct als een van de hoogtepunten van het afgelopen duikseizoen uit. Ook al was de keus voor het fish-eye objectief voor de eerste duik helemaal verkeerd geweest.

Die duik. Eerst de reefballs. Op een meter of 7 diepte staan de meeste objecten. Dan van de 'bomen' naar de IJzeren man. Het zicht was erg goed en zo nu en dan kwam het zonnetje door. Op een wrakje slakjes, garnaaltjes en eierleg-

Zoetwatergarnaal (*Gammarus pulex*)

sels, een waar macroparadijs. Omhoog en op de terugweg langs de waterplanten. Hier was de fish-eye op zijn best, alles kon er op.

MACROLENS De volgende dag terug met de macrolens op de camera. Veel klein spul. Ook vreemde garnaalachtigen, vlokreeften, wat een gekke beesten zijn dat. Ze pakken elkaar vast, een paring of is het vechten? Ze worden verstoord en razendsnel zijn ze weg. Terug naar het wrakje, daar zat alles op de rand van de boot. Makkelijk zitten en rustig scherpstellen. Zoetwaterslakken (grote diepslakken heten ze), eierenlegsels en zoetwatergarnalen. Al die rare diertjes komen uit Oost-Europa. Via het Mainz-Donaukanaal zijn ze naar het Westen gekomen. Waarschijnlijk met ballastwater van de schepen.

Op weg omhoog een dood zoetwaterkreeftje. Maar er zit een raar ding op en het beweegt ook nog. Kijken dus en draaien aan het kreeftje. En ineens, ja duidelijk. Er was ook al verteld dat er bloedzuigers in het water zaten. Een heel bijzonder diertje, maar zo beweeglijk, het zat echt geen seconde stil. Vooral veel foto's gemaakt en maar hopen dat er een paar scherp zijn. En anders komend seizoen in de herhaling. Want terug naar Limburg is een must, evenals een bezoek aan Henk Dronkers atelier in Grathem.

Meer informatie over de Boschmolenplas op: <http://aegir-stingray.nl/> Let op de entreekosten, 8 euro per dag, en de verschillende openingstijden.